

3) kwoty wynikającej z podstawy przeciętnego kwartalnego wynagrodzenia powiększonej o dopuszczalną kwotę wzrostu przeciętnego kwartalnego wynagrodzenia.

2. Podmiot gospodarczy zawierający porozumienie z izbą skarbową dokonuje w roku obrotowym rozliczenia środków na wynagrodzenia zgodnie z jednym ze sposobów kształtowania środków na wynagrodzenia do wysokości:

- 1) kwoty wynikającej z podstawy przeciętnego kwartalnego wynagrodzenia powiększonej o dopuszczalną kwotę wzrostu przeciętnego kwartalnego wynagrodzenia lub
- 2) kwoty wynikającej z sumy podstawy przeciętnego kwartalnego wynagrodzenia i dopuszczalnej kwoty wzrostu kwartalnego wynagrodzenia i kwoty stanowiącej iloczyn tej podstawy i poprawy procentowego wskaźnika rentowności w rozliczeniu kwartalnym w 1994 r. w stosunku do roku 1993, lub
- 3) kwoty wynikającej z sumy podstawy przeciętnego kwartalnego wynagrodzenia i dopuszczalnej kwoty wzrostu przeciętnego kwartalnego wynagrodzenia i kwoty stanowiącej iloczyn tej podstawy i procentowego wskaźnika wzrostu zysku brutto w rozliczeniu kwartalnym w 1994 r. w stosunku do analogicznego okresu 1993 r.

§ 3. 1. Podstawę przeciętnego kwartalnego wynagrodzenia, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 3, dla podmiotów gospodarczych kształtujących środki na wynagrodzenia określone w umowie o zarządzanie przedsiębiorstwem stanowi przeciętne wynagrodzenie za kwartał poprzedzający kwartał, w którym Minister Finansów zatwierdził zasady kształtowania środków na wynagrodzenia.

2. Przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się jako iloraz kwoty wynagrodzeń obciążających koszty całokształtu działalności za kwartał poprzedzający kwartał zatwierdzenia umowy przez Ministra Finansów i przeciętnego miesięcznego zatrudnienia w tym kwartale.

3. Podstawę przeciętnego kwartalnego wynagrodzenia dla podmiotów gospodarczych zawierających porozumienie z izbą skarbową, o której mowa w § 2 ust. 2 pkt 1—3, stanowi:

- 1) przeciętne kwartalne wynagrodzenie za 1993 r., które ustala się jako iloraz 1/4 kwoty wynagrodzeń obciążających koszty całokształtu działalności w 1993 r. i przeciętnego miesięcznego zatrudnienia za ten rok, albo
- 2) przeciętne kwartalne wynagrodzenie za II półrocze 1993 r., które ustala się jako iloraz 1/2 kwoty wynagrodzeń obciążających koszty całokształtu działalności za II półrocze 1993 r. i przeciętnego miesięcznego zatrudnienia za ten okres.

4. Podstawę przeciętnego kwartalnego wynagrodzenia na okres sierpień—wrzesień 1994 r. stanowi kwota w wysokości 2/3 podstawy ustalonej zgodnie z ust. 1 i 2 lub 3.

§ 4. 1. Dopuszczalną kwotę wzrostu przeciętnego wynagrodzenia na trzeci i czwarty kwartał 1994 r., o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 3, ustala się w wysokości 15% podstawy przeciętnego kwartalnego wynagrodzenia określonej w § 3 ust. 1, 2 i 4 i § 8 ust. 1.

2. Dopuszczalną kwotę wzrostu przeciętnego wynagrodzenia na trzeci i czwarty kwartał 1994 r., o której mowa

w § 2 ust. 2 pkt 1, ustala się w wysokości 30% podstawy przeciętnego kwartalnego wynagrodzenia, określonej w § 3 ust. 3 i 4 oraz § 8 ust. 2.

3. Dopuszczalną kwotę wzrostu przeciętnego wynagrodzenia na trzeci i czwarty kwartał 1994 r., o której mowa w § 2 ust. 2 pkt 2 i 3, ustala się w wysokości 20% podstawy przeciętnego kwartalnego wynagrodzenia określonej w § 3 ust. 3 i 4 oraz § 8 ust. 2.

§ 5. 1. Wskaźnik rentowności, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 2, ustala się jako iloraz zysku brutto i kosztu własnego sprzedanych produktów i towarów, z zastrzeżeniem § 11 ust. 1.

2. Izba skarbową może w szczególnie uzasadnionych przypadkach zamiast procentowego wskaźnika wzrostu zysku brutto, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 3, przyjąć procentowy wskaźnik zmniejszenia straty brutto w rozliczeniu kwartalnym w 1994 r. w stosunku do analogicznego okresu 1993 r. do wynagrodzeń obciążających koszty całokształtu działalności 1993 r., jednocześnie określając maksymalny wskaźnik zmniejszenia straty brutto.

3. Dla ustalenia wskaźników, o których mowa w ust. 1 i w § 2 ust. 2 pkt 3, kwotę zysku brutto oraz kwotę kosztu własnego sprzedanych produktów i towarów przyjmuje się w wielkościach wykazanych w sprawozdaniach Głównego Urzędu Statystycznego wzór F-01 — „Sprawozdanie o przychodach, kosztach i wyniku finansowym” oraz w zatwierdzonym rocznym sprawozdaniu finansowym.

§ 6. Kwotę wynagrodzeń obciążających koszty całokształtu działalności za 1993 r. i II półrocze 1993 r. ustala się zgodnie z art. 11 i art. 14 ustawy z dnia 23 kwietnia 1994 r. o metodach kształtowania wynagrodzeń i środków na wynagrodzenia przez podmioty gospodarcze oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 80, poz. 368), zwanej dalej „ustawą”, a w rozliczeniu kwartalnym w 1994 r. ustala się zgodnie z art. 11 ustawy, z uwzględnieniem art. 12 ustawy.

§ 7. 1. Dla podmiotów gospodarczych stosujących sposoby kształtowania wynagrodzeń, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, przekroczenie kwoty wynagrodzeń obciążających koszty całokształtu działalności w rozliczeniu kwartalnym w 1994 r. oblicza się jako różnicę:

- 1) wynagrodzeń obciążających koszty całokształtu działalności od 1 sierpnia 1994 r. do końca roku w rozliczeniu kwartalnym w 1994 r. i
- 2) kwoty wolnej od opłaty sankcyjnej, ustalonej zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 i § 11 ust. 4—7, w rachunku narastającym od początku 1994 r.

2. Dla podmiotów gospodarczych stosujących sposoby kształtowania wynagrodzeń, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, przekroczenie przeciętnego kwartalnego wynagrodzenia w rozliczeniu kwartalnym w 1994 r. oblicza się jako różnicę:

- 1) wynagrodzeń obciążających koszty całokształtu działalności od dnia 1 sierpnia 1994 r. do końca roku w rozliczeniu kwartalnym w 1994 r., podzielonych przez przeciętne miesięczne zatrudnienie w rozliczeniu kwartalnym w 1994 r., i
- 2) sumy przeciętnego kwartalnego wynagrodzenia za trzeci i czwarty kwartał 1994 r. ustalonego zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 3 lub ust. 2 albo kwoty wolnej od opłaty sankcyjnej ustalonej zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 2 i § 11 ust. 4—7, w rachunku narastającym od początku 1994 r.

3. Wysokość opłaty sankcyjnej dla podmiotów stosujących sposoby kształtowania wynagrodzeń, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, oblicza się jako iloczyn 150% kwoty przekroczenia wynagrodzeń obciążających koszty całokształtu działalności, o którym mowa w ust. 1.

4. Wysokość opłaty sankcyjnej dla podmiotów stosujących sposoby kształtowania wynagrodzeń, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, oblicza się jako iloczyn 150% kwoty przekroczenia przeciętnego kwartalnego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2, i przeciętnego miesięcznego zatrudnienia w rozliczeniu kwartalnym w 1994 r.

§ 8. 1. Jeżeli podmiot gospodarczy, kształtujący środki na wynagrodzenia określone w umowie o zarządzanie przedsiębiorstwem, podejmuje po raz pierwszy działalność gospodarczą w ciągu kwartału poprzedzającego kwartał, w którym Minister Finansów zatwierdził zasady kształtowania wynagrodzeń w 1994 r., przyjmuje za podstawę przeciętnego kwartalnego wynagrodzenia, o której mowa w § 3 ust. 1 i 2, trzykrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat z zysku z kwartału poprzedzającego zatwierdzenie umowy przez Ministra Finansów.

2. Jeżeli podmiot gospodarczy, który zawarł porozumienie z izbą skarbową, podjął po raz pierwszy działalność gospodarczą w 1993 r. lub w 1994 r., przyjmuje za podstawę przeciętnego kwartalnego wynagrodzenia:

- 1) trzykrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat z zysku za 1993 r. lub
- 2) trzykrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat z zysku za II półrocze 1993 r., lub
- 3) trzykrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z II półrocza 1993 r., obliczonego na podstawie wynagrodzeń obciążających koszty całokształtu działalności.

3. Podmioty gospodarcze, o których mowa w ust. 1 i 2, kształtują środki na wynagrodzenia zgodnie ze sposobami określonymi w § 2 ust. 1 pkt 3 lub ust. 2 pkt 1.

4. Podmiot gospodarczy, który po raz pierwszy podejmuje działalność w ciągu kwartału w okresie od dnia 1 sierpnia 1994 r. do końca roku, podstawę, o której mowa w ust. 2, przyjmuje na pierwszy kwartał działalności w wysokości proporcjonalnej do okresu działalności w tym kwartale.

§ 9. 1. Podmioty gospodarcze, które powstały w wyniku przekształcenia lub podziału w okresie od dnia 1 sierpnia 1994 r. do końca roku, mogą w terminie 45 dni od dnia, w którym nastąpiło przekształcenie lub podział, złożyć w izbie skarbowej do zatwierdzenia projekt porozumienia, o którym mowa w § 1 ust. 2.

2. Podmioty, które powstały w wyniku przekształcenia lub podziału w 1993 r. lub w 1994 r. i wybiorą sposób kształtowania wynagrodzeń, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 2 lub § 2 ust. 2 pkt 3, przyjmują do wyliczenia wskaźników zysk brutto ustalony w wyniku przekształcenia lub podziału, z zastrzeżeniem § 5 ust. 2, i koszt własny sprzedanych produktów i towarów za cały 1993 r. i od początku roku w rozliczeniu kwartalnym w 1994 r.

3. Podmioty, które powstały w wyniku przekształcenia lub podziału w ciągu kwartału w okresie od dnia 1 sierpnia

1994 r. do końca roku i zawarły porozumienie z izbą skarbową, podstawę przeciętnego kwartalnego wynagrodzenia przyjmują na pierwszy kwartał działalności w wysokości proporcjonalnej do okresu działalności w tym kwartale.

4. Podmioty powstałe w wyniku przekształcenia lub podziału w 1993 r. lub w 1994 r., które wybrały sposoby kształtowania środków na wynagrodzenia zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 i 2, przyjmują ustalony w wyniku przekształcenia lub podziału zysk netto i kwotę wynagrodzeń obciążających koszty całokształtu działalności od początku roku w rozliczeniu kwartalnym w 1994 r. oraz za cały 1993 r.

§ 10. 1. W przypadku połączenia podmiotów gospodarczych, podmiot powstały w wyniku połączenia w okresie od dnia 1 sierpnia 1994 r. do końca roku może w terminie 45 dni od dnia połączenia złożyć w izbie skarbowej do zatwierdzenia projekt porozumienia na 1994 r., opracowany zgodnie ze sposobami, o których mowa w § 2 ust. 2.

2. Jeżeli podmiot powstały w wyniku połączenia podmiotów wybierze sposób kształtowania wynagrodzeń, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 3 lub ust. 2, podstawą obliczenia przeciętnego kwartalnego wynagrodzenia jest średnia ważona z podstaw połączonych podmiotów gospodarczych, ustalonych zgodnie z § 3 lub § 8 ust. 1 i 2.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 2, dla ustalenia wskaźników określonych w § 5 ust. 1 i § 2 ust. 2 pkt 3, przyjmują kwotę zysku brutto, z zastrzeżeniem § 5 ust. 2, oraz kosztu własnego sprzedanych produktów i towarów w wysokości sumy tych wielkości za cały 1993 r. i od początku roku w rozliczeniu kwartalnym w 1994 r.

4. Podmioty gospodarcze, które powstaną w wyniku połączenia w ciągu kwartału w okresie od dnia 1 sierpnia 1994 r. do końca roku i wybiorą sposoby, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 3 i ust. 2, podstawę ustaloną zgodnie z ust. 2 na pierwszy kwartał działalności przyjmują w wysokości proporcjonalnej do okresu działalności w tym kwartale.

5. Jeżeli podmiot powstały w wyniku połączenia kształtuje środki na wynagrodzenia określone w umowie o zarządzanie przedsiębiorstwem, kwotę zysku netto i kwotę wynagrodzeń obciążających koszty całokształtu działalności w 1993 r. i w rozliczeniu kwartalnym w 1994 r. stanowi suma tych wielkości w podmiotach przed połączeniem za okres całego 1993 r. i od początku roku w rozliczeniu kwartalnym w 1994 r.

§ 11. 1. Zysk brutto, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 3 i § 5 ust. 1, stratę brutto, o której mowa w § 5 ust. 2, oraz zysk netto, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 i 2, należy skorygować o wartość rozliczoną wynikowo środków trwałych otrzymanych albo przekazanych lub darowanych, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy.

2. Kwotę zysku netto, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 i 2, przyjmuje się w wielkości wykazanej w sprawozdaniach Głównego Urzędu Statystycznego wzór F-01 „Sprawozdanie o przychodach, kosztach i wyniku finansowym” oraz w zatwierdzonym rocznym sprawozdaniu finansowym.

3. Przepisu § 2 ust. 1 pkt 1 nie stosują podmioty gospodarcze, o których mowa w art. 5 ust. 4 ustawy.

4. Podmioty gospodarcze, które od dnia 1 sierpnia 1994 r. rozliczają środki na wynagrodzenia stosując sposoby, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 i 2, obliczają kwotę pomniejszenia za okres od dnia 1 stycznia 1994 r. do dnia wejścia w życie ustawy.

5. Kwotę pomniejszenia, o której mowa w ust. 4, ustala się jako iloczyn liczby miesięcy od początku roku do dnia wejścia w życie ustawy i kwoty ustalonej zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 i 2 w rozliczeniu kwartalnym w 1994 r., podzielonej przez liczbę miesięcy od początku roku w rozliczeniu kwartalnym w 1994 r.

6. Jeżeli podmiot gospodarczy rozpoczął kształtowanie środków na wynagrodzenia określonych w umowie o zarządzanie przedsiębiorstwem od dnia 1 października 1994 r., kwotę pomniejszenia stanowi kwota w wysokości 3/4 kwoty

wolnej od opłaty sankcyjnej, obliczonej zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 i 2 za okres rozliczeniowy.

7. Podmioty gospodarcze, o których mowa w ust. 4 i 6, kwotę obliczoną zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 i 2 w rozliczeniu kwartalnym w 1994 r. pomniejszają o kwotę ustaloną zgodnie z ust. 5 i 6.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *G. W. Kolodko*

459

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 sierpnia 1994 r.

w sprawie sposobu obliczenia przekroczenia kwoty wynagrodzeń wynikającej z relacji wynagrodzeń i zysku oraz sposobu obliczenia przekroczenia przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.

Na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1994 r. o metodach kształtowania wynagrodzeń i środków na wynagrodzenia przez podmioty gospodarcze oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 80, poz. 368) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia określają sposób obliczenia:

- 1) kwoty wynagrodzeń, która stanowi przekroczenie dopuszczalnej kwoty wynagrodzeń nie powodującej pogorszenia relacji wynagrodzeń i zysku w podmiotach gospodarczych stosujących w 1994 r. metodę kształtowania wynagrodzeń określoną w art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 kwietnia 1994 r. o metodach kształtowania wynagrodzeń i środków na wynagrodzenia przez podmioty gospodarcze oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 80, poz. 368), zwanej dalej „ustawą”,
- 2) przekroczenia przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w podmiotach gospodarczych stosujących w 1994 r. metodę kształtowania wynagrodzeń określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 ustawy.

§ 2. 1. Do ustalenia relacji, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy, przyjmuje się:

- 1) kwotę wynagrodzeń obciążających koszty całokształtu działalności 1993 r. i 1994 r. w rachunku narastającym od początku roku w rozliczeniu kwartalnym, ustaloną zgodnie z art. 11, z uwzględnieniem art. 12 i 14 ustawy,
- 2) kwotę zysku brutto za 1993 r. z rocznego zatwierdzonego sprawozdania finansowego, z uwzględnieniem korekt wynikających z zatwierdzonego sprawozdania finansowego za ten rok i lata poprzednie oraz skorygowaną o wartość środków trwałych otrzymanych, przekazanych i darowanych w tym roku, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy,
- 3) kwotę zysku brutto w 1994 r. w rachunku narastającym od początku roku w rozliczeniu kwartalnym ze sprawozdań Głównego Urzędu Statystycznego „F-01 Sprawozdanie o przychodach, kosztach i wyniku finansowym za okres od początku roku do końca 1994 r.” oraz za 1994 r.

— z rocznego sprawozdania finansowego, z uwzględnieniem korekt wynikających z zatwierdzonego sprawozdania finansowego za ten rok i lata poprzednie, skorygowaną o wartość środków trwałych otrzymanych, przekazanych i darowanych w tym roku, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy.

2. Wskaźnik relacji oblicza się z dokładnością do trzech miejsc po przecinku.

3. Podmioty gospodarcze, o których mowa w art. 5 ust. 2 i art. 37 ustawy, do obliczenia relacji w miejsce kwoty zysku brutto wykazanej w bilansie 1993 r. przyjmują kwotę zysku brutto zapewniającą nie pogorszenie relacji za ten rok. Kwotę tę obliczają według wzoru określonego w ust. 4.

4. Wzór obliczenia kwoty zysku brutto zapewniającej nie pogorszenie relacji w roku poprzednim:

$$Z_{br} = W(R_{92} - 1)$$

gdzie:

Z_{br} — kwota zysku brutto zapewniająca nie pogorszenie relacji w 1993 r.,

W — kwota wynagrodzeń obciążających koszty 1993 r.,

R_{92} — relacja za 1992 r.

§ 3. Podmioty gospodarcze, które powstały w 1993 r. i 1994 r. w wyniku przekształcenia lub podziału — do ustalenia relacji za cały 1993 r. — przyjmują kwotę wynagrodzeń i kwotę zysku brutto obciążających koszty całokształtu działalności w wysokości uwzględniającej dokonane zmiany organizacyjne. Suma kwot wynagrodzeń i zysku brutto podmiotów powstałych w wyniku zmian organizacyjnych nie może być wyższa od kwoty wynagrodzeń i zysku brutto podmiotu gospodarczego przed zmianami organizacyjnymi.

§ 4. 1. Podmioty gospodarcze stosujące metodę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy, w 1994 r. ustalają dopuszczalną kwotę wynagrodzeń nie powodującą pogorszenia tej relacji według wzoru określonego w ust. 2.